Dosarul nr.3-3729/2023
2-23184949-12-3-22122023-1

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

23.12.2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Ana Maria Onica,

examinând în şedinţa de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Demian Vadim împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

**c o n s t a t ă:**

**Argumentele părților:**

**Reclamantul – Demian Vadim**, prin avocatul Musteață Eugeniu, la 22.12.2023 s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ, concretizată prin cererea din 17.04.2025(f.d.65-70) împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerului Afacerilor Interne, formulând următoarele cerințe:

- anularea refuzului IGC nr.1/11-D-180/23 din 24.10.2023; refuzului IGC nr.1/11-D-285/22 din 04.12.2023 și refuzului MAI nr.44/15-5830 din 22.12.2023;
- obligarea Inspectoratului General de Carabinieri de a emite actul administrativ privind achitarea salariului pentru întreagă absență de la locul de muncă, a plății suplimentare pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen;
- încasarea de la Inspectoratul General de Carabinieri în beneficiul lui Demian Vadim a cheltuielilor de judecată;

În argumentarea acțiunii depuse partea reclamantă a invocat că, prin scrisoare din IGC nr.1/11-D-180/23 din 24.10.2023 Demian Vadim a fost informat despre faptul că pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind tardivă, în rest pretențiile au fot respinse ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu răspunsul IGC nr.1/11-D-180/23 din 24.10.2023, la data de 21.11.2023, Demian Vadim a înaintat o cerere prealabilă prin care a solicitat: anularea răspunsului IGC nr.1/11-D-180/23 din 24.10.2023 și emiterea actului administrativ favorabil privind achitarea salariului pentru întreagă absență de la locul de muncă, a plății suplimentare pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen și a cheltuielilor de judecată în sumă de 8000 lei.

Prin răspunsul IGC nr.1/1 l-D-285/22 din 04.12.2023, s-a comunicat că cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În fapt, prin ordinul Inspectoratului General de Carabinieri al MAI nr.***** din *****, au fost întrerupte raporturile de muncă dintre Demian Vadim și Inspectoratul General de

Carabinieri.Având în vedere faptul că, Demian Vadim nu a fost de acord cu ordinul IGC al MAI *****. din *****, acesta l-a contestat în instanța de judecată.

Potrivit hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08.07.2022, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 28.03.2023, a fost anulat ordinul Inspectoratului General de Carabinieri al MAI ***** din ***** și s-a dispus achitarea cheltuielilor de judecată în sumă de 8000 lei, în rest s-a indicat că pretențiile aferente pot fi revendicate separat.

Reieșind prevederile art.228 alin.(l) al Codului administrativ, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

La fel, în conformitate cu prevederile art.90 al Codului muncii (în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată): (1) în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. (2) Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b)
compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. (3) Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținând-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Potrivit art.330 al Codului muncii (în vigoare la data depunerii cererii de chemare în Judecată), (1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare; b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal Ia o altă muncă; c) staționare a unității din vina angajatorului, cu excepția perioadei șomajului tehnic (art.80); d) *abrogată*: e) reținere a plății salariului; f) reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g) răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat; h) neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci. (2) In caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Conform prevederilor art.394 al CPC, decizia instanței de apel rămâne definitivă în momentul pronunțării și se execută conform prevederilor prezentului cod și ale altor legi.

Conform prevederilor art.255 al CPC hotărârea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămîne definitivă, cu excepția cazurilor de executare imediată după pronunțare. În acest context, cu titlu de excepție, sunt incidente prevederile art.256 al CPC, care statuează: (1) Urmează a fi executate imediat ordonanța sau hotărîrea judecătorească prin care pârâtul este obligat la plata: d) unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu. (2) Hotărîrea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat.

În contextul în care, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08.07.2022, s-a constatat caracterul ilegal al concedierii, aceasta este executorie imediat în partea reintegrării în serviciu a salariatului concediat nelegitim și achitării unui salariu mediu pentru absență forțată

de la lucru.

Mai mult ca atât, odată ce hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08.07.2022 a fost menținută prin decizia Curții de Apel din 28.03.2023, aceasta a devenit executorie integral, cu toate efecte ce decurg din ea.

Totodată, atrage atenția că odată ce a fost recunoscut ilegal ordinul de concediere, se constată că Demian Vădim, în mod ilegal, a fost privat de dreptul de a beneficia de salariu pe toată absența forța de la locul de muncă pentru ce urmează să beneficieze, suplimentar, de plăți pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Cu privire la argumentul pârâtului cu referire la prevederile art.68 alin.($2^1$) din Legea nr.181/2014 și art.435 alin.(l) din CPC, precum că recursul suspendă executarea hotărîrii în cazul dezafectării incontestabile a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorități lor/instituții lor bugetare, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, comunică faptul că argumentul respectiv nu este pertinent.

Prin răspunsul IGC nr.1/11-D-180/23 din 24.10.2023 și IGC nr.1/11-D-285/22 din 04.12.2023, a fost respinsă pretenția achitării salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, ca cerință de bază și pretenția de a achita plățile suplimentare pentru întârziere, ca cerință subsecventă, în fond, pe temeiul faptului că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08.07.2022, a fost respinsă pretenția cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, ca fiind inadmisibilă.

Astfel, comunică că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08.07.2022, a fost declarată inadmisibilă pretenția cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, în temeiul art.207 alin.(l) și alin.(2) lit.f) al Codului administrativ, doar că, în continuare, instanța de judecată a indicat că în partea pretențiilor cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și încasarea prejudiciului moral dar nu mai mic decât un salariu mediu lunar, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată. Prin urmare, instanța de judecată nu a examinat în fond temeinicia pretenției cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și încasarea prejudiciului moral, ca să fie un temei pentru autoritatea publică să respingă a priori cererea/cererea prealabilă. De asemenea explică că, pretențiile cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și a plății suplimentare pentru întârziere, le-a înaintat nu întru executarea hotărârii, ci ca efect al emiterii hotărârii.

În cadrul ședințelor judecătorești, reprezentantul reclamantului, avocatul Mustață Eugeniu, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr.2104704 din 07.11.2023, a susținut cererea de concretizare a pretențiilor din 17.07.2025, cu excepția pretenției privind încasarea sumei de 8000 lei cu titlu de cheltuielile de judecată, care a fost achitată; în rest, a susținut cererea în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris.

**Pârâtul - Inspectoratul General de Carabinieri**, prin referința prezentată instanței, a solicitat respingerea acțiunii reclamantului Demian Vadim, considerând-o neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente: în motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că odată ce hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 8 iulie 2022 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2023, aceasta a devenit executorie integral cu toate efectele de decurg din ea. Totodată, s-a comunicat că instanța de judecată nu a examinat în fond temeinicia pretenției cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă

și încasarea prejudiciului moral. Astfel, consideră că reprezentantul reclamantului admite o interpretare și aplicare eronată a prevederilor actelor normative pertinente în materie, raportate la circumstanțele speței.

Cu titlu preliminar, reține că la 28 septembrie 2023, Vadim Demian a înaintat o petiție în adresa IGC cu nr.D-180/23 și a solicitat: 1) achitarea salariului pentru întreaga absență de la locul de muncă: 2) achitarea plății suplimentare pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen; 3) achitarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei; 4) achitarea diferenței de salariu care nu a fost achitată pe motivul neincluderii vechimii în muncă din motivul absenței forțate de la locul de muncă și altor avantaje ce decurg din aceasta; 5) achitarea cheltuielilor de judecată în sumă de 8 000 lei; și 6) includerea în vechimea în serviciu a perioadei de absență forțată de la muncă.

Astfel, la 24 octombrie 2023, IGC a emis răspunsul nr.1/11-D-l 80/23 și a respins ca fiind inadmisibilă solicitarea de achitare în beneficiul lui Vadim Demian a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, iar restul pretențiilor au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu răspunsul prenotat, petentul la contestat în ordinea procedurii prealabilă, micșorând numărul solicitărilor și limitându-se doar la achitarea anumitor plăți, iar la 4 decembrie 2023, IGC a emis răspunsul nr.1/11-D-205/23 și a respins cererea prealabilă.

În acest sens, atrage atenția că pe 8 iulie 2022, Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) a emis dispozitivul hotărârii prenotate prin care acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Vadim Demian împotriva IGC și Ministerului Afacerilor Interne (MAI), cu privire la anularea Ordinului Inspectoratului General de Carabinieri *****. din 4 octombrie 2021 și refuzului MAI nr.44/22-4328 din 27 octombrie 2021, obligarea restabilirii în funcția anterior deținută de *****, încasarea prejudiciului moral dar nu mai mic decât salariu mediul lunar și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial, și anume, au fost anulate Ordinul IGC *****. din 4 octombrie 2021 și refuzul MAI nr. 44/22-4328 din 27 octombrie 2022, precum și a fost dispusă încasarea de la IGC în beneficiul lui Vădim Demian a sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La caz. cu excepția achitării sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, IGC a executat hotărârea prenotată corespunzător cadrului normativ în materie, în special restabilindu-l pe Vadim Demian în funcția deținută anterior. Totuși, instanța de judecată a respins ca fiind inadmisibilă solicitarea de achitare a salariului pentru întreaga absență forțată de la muncă și încasare a prejudiciului moral, dar nu mai mic decât un salariu mediu lunar.

Așadar, identifică cu certitudine că pretenția reclamantului de a-i fi achitat pretinsul salariu pentru absența forțată de la muncă, este lipsită de orice temei juridic, or, instanța de judecată nu a admis această solicitare, respectiv, și achitarea unei pretinse penalități de întârziere în mărime de 0,3 % nu este relevantă în speță, având în vedere făptul inexistenței unei restanțe salariale în privința lui Vadim Demian de către IGC, care nu poate fi justificată sub nicio formă.

Reține că potrivit art.68 alin.($2^1$) din Legea nr.181/2014 coroborat cu art.435 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul declarat împotriva hotărîrii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorități lor/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărîrii judecătorești.

Actualmente, decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2023, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 8 iulie 2022 a fost contestată în ordine de recurs la Curtea Supremă de Justiție și nu este încă o finalitate pe dosarul respectiv,

fapt ce face imposibilă achitarea sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, având în vedere efectul suspensiv al recursului.

De asemenea, în contextul solicitării de achitare a penalității pentru întârziere, menționează că la 3 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a emis o decizie la dosarul nr.2ra-1370/21 (Igor Moldovan împotriva Uniunii Avocalilor din Republica Moldovei), unde înaltul for național a reținut că prevederile art.330 alin.(2) din Codul muncii nu sunt aplicabile în cazul privării ilegale de posibilitatea de a munci, aceasta urmând a fi pusă în practică doar în cazurile când salariatul și-a executat obligațiile.

Prin urmare, se constată caracterul nejustificat al cererii de chemare în judecată, or, aplicând corespunzător prevederile actelor normative în materie raportate la circumstanțele speței, rezultă cu certitudine că satisfacerea solicitărilor înaintate este neîntemeiată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul pârâtului, Petkov Ivan, împuternicit în baza procurii anexată la materialele cauzei(f.d.80) a solicitat respingerea acțiunii, reiterându-și argumentele expuse în scris.

**Pârâtul - Ministerul Afacerilor Interne**, prin referința prezentată instanței, la 05.08.2025 înregistrată cu nr.04/1-1.2-23997(f.d.71-75) a solicitat respingerea acțiunii reclamantului Demian Vadim, considerând-o neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente: prin ordinul Inspectoratului General de Carabinieri al MAI *****. din ***** cu reclamantul Demian Vădim au fost întrerupte raporturile de muncă.

La 8 iulie 2022 de către Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a fost emisă hotărârea prin care s-a dispus: Se admite parțial acțiunea lui Demian Vadim împotriva Inspectoratului General de Carabinieri și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului Inspectoratului General de Carabinieri al MAI *****. din ***** și refuzul MAI nr.44/22-4328 din 27.10.2021, obligarea restabilirii în funcția anterior deținută de ***** „*****” încasarea salariului pentru întreaga absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral dar nu mai mic decât salariu mediu lunar, încasarea cheltuielilor de judecată. Anulează ordinul Inspectoratului General de Carabinieri al MAI *****. din ***** și refuzul MAI nr.44/22-4328 din 27.10.2021. Prezenta hotărâre în baza art.228 alin.(1), art.195 Cod administrativ coroborat cu art.256 alin.(2) Cod de procedură civilă, este de executare imediată și constituie temei pentru pârât de a admite reclamantul Demian Vadim la locul de muncă în funcția de ***** „*****”. Pretențiile reclamantului Demian Vadim împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la încasarea salariului pentru întreaga absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral dar nu mai mic decât salariu mediu lunar ca inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(1) și (2) lit.f) Cod administrativ, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune. Încasează de la Inspectoratul General de Carabinieri în beneficiul lui Demian Vadim suma de 8 000 lei cu titlu de reparare a cheltuielilor pentru asistența juridică.

Prin urmare, de către Inspectoratul General de Carabinieri a fost executată hotărârea prenotată în special restabilindu-l pe Vadim Demian în funcția anterior deținută, cu excepția achitării sumei de 8 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Referitor la solicitarea invocată de reclamant în cererea de chemare în judecată de a obliga Inspectoratul General de Carabinieri de a emite actul administrativ privind achitarea salariului pentru întreaga absență de la locul de muncă a plății suplimentare pentru fiecare zi de întârziere, 0,3% la sută din suma neplătită în termen menționează că conform art.330 din Codul muncii,

angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci.

Această obligație survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare; b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă; c) staționare a unității din vina angajatorului, cu excepția perioadei șomajului tehnic (art. 80); d) reținere a eliberării carnetului de muncă; e) reținere a plății salariului; f) reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g) răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat; h) neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci.

Menționează că potrivit pct.2 din Hotărârea Guvernului nr.426/2004 „Privind aprobarea Modului de calculare a salariului mediu", salariul mediu, determinat în conformitate cu prezentul Mod de calculare, se aplică la plata despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu.

În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Conform pct.9 lit.f) a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.11 din 03.10.2005 „Cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează obligația uneia dintre părțile contractului individual de muncă de a repara prejudiciul cauzat celeilalte părți", compensația de întârziere se calculă pentru fiecare sumă neachitată, începând cu termenul de la care suma dată a devenit certă, exigibilă și scadentă.

Astfel, nu este clar stabilită suma solicitată din care urmează a fi calculată și achitată penalitatea.

La caz, atrage atenția la decizia Curții Supreme de Justiție din 03 noiembrie 2021, emisă în dosarul nr.2ra-1370/21 (Igor Moldovan împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova), unde înaltul for național a reținut că, prevederile art.330 alin.(2) din Codul muncii nu sunt aplicabile în cazul privării ilegale de posibilitatea de a munci, aceasta urmând a fi pusă în practică doar în cazurile când salariatul și-a executat obligațiile. Or, Colegiul Curții Supreme de Justiție a conchis că „din sensul de lege citat, rezultă că prevederile art.330 alin.(2) Codul muncii, nu sunt aplicabile în cazul privării ilegale de posibilitatea de a munci, acestea urmând a fi puse în practică doar în cazurile când salariatul și-a executat obligațiile sale de serviciu, salariul fiind calculat dar neachitat la timp din vina angajatorului" și a constat netemeinicia cerinței lui Igor Moldovan cu privire la încasarea compensației pentru salariu neplătit la timp ca urmare a concedierii ilegale, situație similară și pentru Demian Vadim. Prin urmare, consideră că pretențiile sunt neîntemeiate.

Conform art.68 alin.($2^1$) al Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014, recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești prevăzut la alin. (2).

Așadar Decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2023 prin care a fost menținută Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 8 iulie 2023 a fost contestată în ordine de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Astfel, odată ce a fost contestată cu recurs, este suspendată

executarea acesteia în partea achitării sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Suplimentar remarcă că, potrivit art.10 alin.(1) din Legea nr.219/2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri „Comandamentul General este unitatea centrală de administrare și control a Inspectoratului General de Carabinieri, având statut de persoană juridică și competentă teritorială generală, care planifică, organizează, conduce, coordonează și controlează activitatea structurilor din subordine, asigură cooperarea și colaborarea cu celelalte instituții ale statului, organisme și organizații guvernamentale și neguvernamentale din țară și din străinătate, de asemenea exercită alte atribuții date în competenta sa prin lege".

Potrivit pct.2 și 3 ale Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.693/2017, Ministerul Afacerilor Interne este organul central de specialitate al administrației publice care asigură realizarea politicii guvernamentale în domeniile de activitate ce îi sunt încredințate și este persoană juridică de drept public, cu sediul în municipiul Chișinău, și dispune de denumire, de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova, de conturi trezoreriale, precum și de alte atribute specifice autorităților publice, stabilite în legislație.

La caz este relevantă și Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr.80 din 21.10.2015 cu privire la subiectul responsabil de achitare a sumelor bănești izvorâte din litigiile intentate de angajații Ministerului Afacerilor Interne și subdiviziunilor subordonate acestuia, care la fel expres prevede că Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Carabinieri reprezintă două persoane juridice distincte, care dispun de autonomie financiară și managerială.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul pârâtului, Modîrca Lilia, împuternicită în baza procurii anexată la materialele cauzei(f.d.92) a solicitat respingerea acțiunii, reiterându-și argumentele expuse în scris.

**Aprecierea instanței de judecată:**

Examinând acțiunea în contencios administrativ depusă, ascultând explicațiile ambelor părți, cercetând probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea în contencios administartiv a reclamantului Demian Vadim împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, este admisibilă, întemeiată și pasibilă de admis parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art.20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Situație de acest gen este reglementată și de art.13 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează că, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau

afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantul – Demian Vadim este destinatarul actului administrativ individual contestat și acest act este defavorabil pentru reclamant, în sensul art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, deoarece respinge acordarea avantajului solicitat – achitarea drepturilor salariale restante.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantul Demian Vadim, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.lit.a), b) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Conform art.208 Cod administrativ, (1) în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Reclamantul Demian Vadim, a respectat procedura prealabilă și a solicitat prin cererea prealabilă adresată IGC(f.d.21-22), anularea refuzului, achitarea plăților salariale.

Prin deciziile adoptate în procedura prealabilă de IGC nr.1/11-D-180/23 din 24.10.2023 și de MAI nr.44/15-5830 din 22.12.2023, cererea prealabilă a fost respinsă.

În conformitate cu art.209 alin.(1) lit.a) al Codului administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

În speță, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă a fost emisă la 22.12.2023, acțiunea în contencios administrativ a fost depusă în judecată la fel la 22.12.2023, ceea ce denotă respectarea termenului prevăzut de art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ.

Astfel, reclamantul Demian Vadim și-a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, ceea ce demonstrează admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.lit.d), f) Cod administrativ.

Cererea IGC din 15.04.2025 privind inadmisibilitatea acțiunii reclamantului Demian Vadim în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.f) Cod administrativ, calculat de la data devenirii definitive a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 08.07.2022, este neintemeiată și a fost respinsă de instanța de judecată. Or, pârâții au examinat pe fond cererea reclamantului Demian Vadim, respectiv, în temeiul art.208 alin.(2) Cod administrativ, care prevede că, dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deşi termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acţiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă – acțiunea reclamantului Demian Vadim, este admisibilă în baza temeiului susmențional.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul

Demian Vadim este destinatarul actului administrativ individual defavorabil contestat, a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, lipsa dreptului vătămat, precum și alte temeiuri prevăzute de lege, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – refuzului Inspectoratului General de Carabinieri nr.1/11-D-180/23 din 24.10.2023 în partea respingerii cererii de achitare a salariului pentru întreaga perioadă de absența forțată de la muncă și deciziile adoptate în procedura prealabilă – 1) nr.1/11-D-285/23 din 04.12.2023, emisă de Inspectoratul General de Carabinieri; 2) nr.44/15-5830 din 22.12.2023, emisă de Ministerul Afacerilor Interne, precum și cerința subsecventă de obligare a Inspectoratului General de Carabinieri să emită actul administrativ individual favorabil privind achitarea în folosul reclamantului Demian Vadim a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Noțiunea de ”act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justițiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Cercetarea stării de fapt, după cronologia circumstanțelor relevante, denotă următoarele:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 08.07.2022, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Demian Vadim a fost admisă parțial. Instanța a dispus anularea ordinului IGC *****. din ***** privind eliberarea din serviciu a lui Demian Vadim și a refuzul MAI nr.44/22-4328 din 27.10.2022. Instanța a indicat expres, în textul dispozitivului hotărârii judecătorești menționate că, hotărârea judecătorească în baza art.228 alin.(1), art.195 Cod administrativ coroborat cu art.256 alin.(2) Cod de procedură civilă, este de executare imediată și constituie temei pentru pârât de a admite reclamantul Demian Vadim la locul de

muncă în funcția de *****. Pretențiile reclamantului Demian Vadim în partea încasării salariului pentru întreaga absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral, au fost declarate inadmisibile în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.f) Cod administrativ. Totodată, s-a explicat că declararea inadmisibilității acțiunii în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.f) Cod administrativ, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamat, cu aceiași acțiune.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28.03.2023, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 08.07.2022, a devenit executorie.

Aici, instanța de judecată subliniază cu titlu de principiu că, faptul că reclamantul Demian Vadim a fost ilegal concediat de către angajator – Inspectoratul General de Carabinieri, a obținut autoritatea lucrului judecat și nu poate fi pus în discuție din nou, în cadrul unui alt proces de judecată.

Se mai reține în acest sens că, în esență, puterea de lucru judecat a unei hotărîri judecătorești semnifică faptul că o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decît o singură dată (bis de eadem re ne sit actio), iar hotărîrea este prezumată a exprima adevarul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărîre (res judicata pro veritate habetur) și conform jurisprudenței constante a CEDO, incertitudinea jurisprudențială este de natură a reduce încrederea justițiabililor în justiție și contravine principiului securității raporturilor juridice ca element esențial al preeminenței dreptului.

Respectiv, având în vedere faptul că Inspectoratul General de Carabinieri ilegal l-a eliberat de Demian Vadim din funcția deținută, urmează să suporte consecințele negative prevăzute de Lege. Răspunderea angajatorului pentru eliberarea nelegitimă din serviciu, este prevăzută de art.90 din Codul muncii, care prevede:

(1) În cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

(2) Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu; *Notă: Se declară neconstituţional textul "într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului" din articolul 90 alin.(2) lit.a) din Codul muncii conform Hot. Curţii Constituţionale nr.9 din 22.07.2025, în vigoare 22.07.2025*

b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiştilor, cheltuielile de judecată etc.);

c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

(3) Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinîndu-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decît un salariu mediu lunar al salariatului.

(4) În locul restabilirii la locul de muncă, părţile pot încheia o tranzacţie de împăcare, iar în caz de litigiu – instanţa de judecată poate încasa de la angajator, cu acordul salariatului, în beneficiul acestuia, o compensaţie suplimentară la sumele indicate la alin.(2) în mărime de cel puţin 3 salarii medii lunare ale salariatului.

Potrivit art.330 al Codului muncii, (1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare; b) **eliberare ilegală din serviciu** sau transfer ilegal la o altă muncă; c) staționare a unității din vina angajatorului, cu excepția perioadei șomajului tehnic (art.80); d) *abrogată*: e) reținere a plății salariului; f) reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g)

răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat; h) neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci. (2) In caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Conform prevederilor art.394 al CPC, decizia instanței de apel rămâne definitivă în momentul pronunțării și se execută conform prevederilor prezentului cod și ale altor legi.

Conform prevederilor art.255 al CPC hotărârea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămîne definitivă, cu excepția cazurilor de executare imediată după pronunțare. În acest context, cu titlu de excepție, sunt incidente prevederile art.256 al CPC, care statuează: (1) Urmează a fi executate imediat ordonanța sau hotărîrea judecătorească prin care pârâtul este obligat la plata: d) unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu. (2) Hotărîrea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat.

Respectiv, Demian Vadim, fiind în mod ilegal, privat de dreptul de a beneficia de salariu pe toată perioada absenței forțate de la locul de muncă, urmează a fi restabilit în drepturi prin achitarea salariului pentru întreaga perioada de absență forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Alegațiile autorităților publice pârâte referitoare la faptul că, a fost respinsă pretenția achitării salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, ca cerință de bază și pretenția de a achita plățile suplimentare pentru întârziere, ca cerință subsecventă, în fond, pe temeiul faptului că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08.07.2022, a fost respinsă pretenția cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, ca fiind inadmisibilă, sunt ilegale, fiind emise în contradicție directă cu prevederile art.21 Cod administrativ, care prevede că, (1)Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decît în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege. Or, instanța de judecată, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08.07.2022, nu a examinat fondul respectivei pretenții, ci a declarat inadmisibilitatea pretenției cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, în temeiul art.207 alin.(l) și alin.(2) lit.f) al Codului administrativ, explicând expres declararea inadmisibilității pretenției cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și încasarea prejudiciului moral, **nu exclude posibilitatea adresării repetate a respectivei pretenții.**

Având ca suport legal prevederile art.225 alin.(2) Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că pârâtul, la emiterea actului contestat nu a respectat limitele legale ale dreptului său discreţionar, nu a luat în considerație toate faptele relevante și nu și-a exercitat dreptul său discreţionar conform scopului acordat prin lege. Or, dreptul discreționar nu permite desfășurarea activității administrative arbitrare(art.16 Cod administrativ). Esența puterii discreționare are drept bază marja de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale, însă să acționeze cu respectarea principiului proporționalității.

Legalitatea actelor administrative înseamnă conformitatea acestora cu Constituția și cu

legile adoptate de Parlament, precum și cu actele normative care au o forță juridică superioară. În ceea ce privește oportunitatea, aceasta reprezintă capacitatea de apreciere a autorităților publice, în ceea ce privește măsurile ce trebuie luate pentru realizarea obiectivului stabilit de lege, mijlocele utilizate, momentele sau etapele acțiunii. Cu alte cuvinte, oportunitatea este capacitatea administrativă de a aprecia ”cum este mai bine” să se înfăptuiască obiectivul stabilit, prin intermediul legii.

Art.21 Cod administrativ, care prevede: (1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decît în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Statul de drept presupune respectarea principiului legalității, recunoscând, totodată, autorităților publice, să-și exercite puterea discreționară, care reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale. Însă, această putere discreționară, sau drept de apreciere, sau oportunitate, nu este nelimitată, cenzurarea acesteia de către judecător poate și trebuie să intervină atunci când este afectată chiar legalitatea și, practic, se acționează cu exces de putere.

Conform art.224 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Raportând circumstanțele pricinii la normele legale precitate, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei acțiunii reclamantului Demian Vadim privind ilegalitatea refuzului contestat și a deciziilor adoptate în procedura prealabilă, motiv pentru care va dispune anularea actului administrativ individual defavorabil contestat și a deciziilor adoptate în procedura prealabilă, cu obligarea autorității publice pârâte – IGC să emită actul administrativ individual favorabil privind achitarea în folosul reclamantului Demian Vadim a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Cheltuielile suportate de reclamant pentru achitarea serviciilor asistenței juridice, urmează a fi compensare acestuia din contul pârâților, care au încălcat în procedura prealabilă drepturile reclamantului protejate de lege, în temeiul prevederilor art.art.94, 96 CPC, ca fiind reale, necesare și rezonabile în sumă de 6000 lei.

În temeiul prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.b), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art.94, 96, 239-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Demian Vadim împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, se admite parțial.

Se anulează în parte actul administrativ individual defavorabil – refuzul Inspectoratului General de Carabinieri nr.1/11-D-180/23 din 24.10.2023 în partea respingerii cererii de achitare

a salariului pentru întreaga perioadă de absența forțată de la muncă și deciziile adoptate în procedura prealabilă – 1) nr.1/11-D-285/23 din 04.12.2023, emisă de Inspectoratul General de Carabinieri; 2) nr.44/15-5830 din 22.12.2023, emisă de Ministerul Afacerilor Interne și se obligă Inspectoratul General de Carabinieri să emită actul administrativ individual favorabil privind achitarea în folosul reclamantului Demian Vadim a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Se încasează în mod solidar de la Inspectoratul General de Carabinieri și Ministerul Afacerilor Interne în folosul reclamantului Demian Vadim suma de 6000(șase mii) lei cu tiu de asistență juridică.

În rest, pretenția privind compensarea asistenței juridice din contul pârâților, se respinge.

În rest, acțiunea se respinge.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, nr.162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia